

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

O ante F

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Oenaria, Vitis domestica, apud Dioscor. lib. 5. cap. 1.
 Oenigena, x. com. p. sicut. Vino genitus.
 Oenocrotali, Aves sunt hœdæ, oolorum similitudine, sed inexpleribiles. Aelian. Oenocrotali, oolorum similitudine sunt, nec distare omnino putatur, nisi faucibus ipsis inesset alterius utriusque generis. Huc omnia inexpleribile animal cogerit: mox perfecta rapina scilicet inde in os deinde inferius in alvum ruminantis modo demittit. Gallia hos Septentrionali Oceano proxima mittit, Aelian.
 Oenias, Græci inanis est, navigo, ut interpretatur Gaza, magnitudine columbi, capitur autumno.
 Oenoc, vitis domestica apud Diosc. lib. 5. cap. 1.
 Oenomeli, nos, sicut. Potio ex melle & vino austero, quam Latini mullum appellant. Rationem conficiendi vide apud Dioscor. lib. 5.
 Oenophorum, pen. cor. n. f. [עֲנֹפֹרוֹם] Ger. Kletter Weinshurz / Kletter Wein. Vas vinarium ad ferenda vina aptum ad vinum, & fere porto. Mart. lib. 3. Reddidit oenophori poodera parva sui. Apud Metam. lib. 8. Oenophoro quo immittitur vino gerebat venenum. Iuven. Satyr. 6. eadem illa venit rubicundula totum Oenophorum sitiens.
 Oenophorus, n. f. [עֲנֹפֹרוֹס] Pol. Nalivna. Vng. Berberde. [עֲנֹפֹרוֹס] Minister, qui vinum in mensa ministrat.
 Oenophoros, Vitis domestica apud Diosc. lib. 5. cap. 2.
 Oenoplia, Radicis nomen, que hœspis Aegyptii medicamentum extitit: de quo Poeta scribit: Misuit actutum dulci medicamina vino. Vide hilans lætisque mali & fuit immemor omnis.
 Oenopolis, x. pen. prod. m. p. [עֲנֹפֹלוֹס] Germ. Weinstadt. Venditor vini.
 Oenopolum, n. f. [עֲנֹפֹלוֹס] Germ. Weinhaus / Weinhaus / Weinhaus. Pol. Gęstowca / Gęstowca. Vng. Kertszalma. Ang. A wine tavern. Taberna vinaria. Plaut. in Alin. Quis a piltore panem petimus, vinum ex œnopolio.
 Oenoptra, x. sicut. In Græcorum symposiis dicebatur, quorum officium erat dare operam, ut ex æquo biberetur. Vide Cæl. Rhodi.
 Oenotera, Idem quod Oenagra, apud Dioscor. lib. 4. cap. 119.
 Oenutia, Herba qua gustata corvi & canes ebrii sunt.
 Oesophagus, pen. cor. [עֲסוֹפָגוֹס] Germ. Die Speisröhre. Est fistula ab ore ad ventriculum usque protensa, & veluti via quædam cibo, potuique transmittendo destinata. Latine Gulam vocamus, Græcè etiam οἶσος: quanquam stomachum non nunquam improprè pro ventriculo positum invenimus.
 Oestrum, œstri, n. f. [עֲסְרוֹס] Gal. Vn tabon qui tormento les bestes. Ital. Teste. Germ. Ein rausche bröm. Hisp. La mofarda. Pol. sark. Gyl. biallo sicksa. Vng. Karum Kerecs fene bogar. Ang. An horse has had sicksa the blade of beater. Insecti genus est horisano strepitu, quod Latini Asilum vocant, vulgus Tabanum. Virg. 3. Georg. Est lucos Silari circa illicibusque virentem Plurimus Albumum volitans, cui nomea Asilo Romanum est, Oestrum Graui veterè vocantes: Aspes acerba sonans, quo tota externa sylvis Diffugiunt armenta. Colum. lib. 9. ca. 14. scribit nasci in extremis partibus favorum, amplioris magnitudinis quam sunt apes cæteræ, eoque nonnulli putant esse reges. Verum Græcorum autores οἶσος appellant, quod exagitant, nec patientur examina conquiescere. Plin. lib. 11. cap. 16. Nascuntur interdum in extremis favis apes grandiores, quæ cæteras fugat. Oestrus vocatur hoc malum. Eo luno in pellicem Io immisso, eam in furorem egit. Itæ & poetæ divino furore correpti, œstro perciti dicuntur.
 Oesypum, n. f. [עֲסִיפּוֹס] Germ. Der tabt so an der Wesen bangt / Schestralen genant. Pol. Kęslo / Kęslo. Dicitur pinguedo, & sordes hærentes in ovib. velleribus nodum purgatis. Ovid. 3. de Arte amandi Oesypa quid redolent quanvis mittatur Athenis, Demptus ab immunda vellere succus ovib. Dicitur autem Oesypum ab ove, quam Græci οἶσος vocant: quasi siam sicut. id est, ovium sordes. Vide Plin. lib. 29. cap. 2.
 O. ante F.
 Offa, s. p. per duplex ff. cõstabat ex carne ferè porcina Lucanica, quæ facere ex medio cri intestino Romanæ mulieres à Lucanis didicere. [עֲפָא] Gall. Vne piece de chair, de pain, de pain ou autre viande espiçee ou de quèlque grossier, comme une soupe de pain. Ital. Lucanica, saliscia, offida. Ger. Ein gettch von fleisch, ein saes fleisch. Hisp. La pulpa de la carne su buessa, soppa. Pol. Kęska miesna, sarka miesna. Vng. Kolbas. Ang. A soppa, a morsell. Est item Offa quodlibet carnis frustum. [עֲפָא] Pol. Kęs miesna. Vng. Falat. Vnde offam porcina cum cauda, Offam penitæ dicitur antunde est illud Iuven. Sat. 1. & parvo similes effunderet offas. Offa etiam cibarium ex fructis panis, in iure pingui, caseo vetere, pipere & cinnamomo conditis, quæ Insulara & Cascata dicitur. Offa & pulcem significat, & quicquid est in pulvis modum redactum. Virgil. 6. Aciud. Melle soporata, & medicata siugibus offam. Potest

etiam fieri offa ex aliis rebus. Var. lib. 3. de Re rust. cap. 5. Clabasi offas positas, hæc maxime glomerantur ex ficis & lane misto. Ponitur quandoque Offa pro massa. Plin. lib. 9. c. 44. In nostro mari offa informis colore tantum leporis similia. Offa, & Masse vocabulis promiscue utitur Colum. lib. 12. cap. 38. Post hæc complures ex ea massulae fiunt, & ita per latera feræ in mustum demittuntur, ne altera offa super alteram perveniat.
 Offa, n. f. Coquus, qui conficit offas, sicut. [עֲפָא] Offa, ad verbum, Particularium, sicut. [עֲפָא] Offa, diminutivum, teste Servio, unico i scribendam est, contra primitivi naturam, quod primam syllabam consipiat. Est autem Offella frustulum carnis. [עֲפָא] Gal. Vne soupe pe, peite carbonade. Ita. Carbonata. Germ. Ein stück fleisch. Hisp. Pequenena pulpa. Pol. Kęska miesna. Vng. Falat. Ang. A morsell. Vnde porcina offella dicitur, particula carnis porcina, quam in sartagine, craticula & prunis coquimus. Vitulina à vitulo, quam ad ignem veribus veni ante, ad eam paramus. Mart. lib. 14. Parva tibi curva craticula sudet offella. Iuven. Sat. 11. at tu rudis omai Tempore, & exigue frustula unbutus offella.
 Offella, x. aliud diminut. ab Offa, sicut. Colum. scribens de salura carnis fustile, ait: Deia offulla carnis splic componatur, & alternis sal ingeritur.
 Officioris, inquit Festus, dicuntur lanæ insectores, & proppitii qui amissum colorem restitunt.
 Offendo, dis, di, sum, ad. x. ex Ob & Fædo, quod non est in ullo quo fit & Defædo, significat Incido casu in aliquo, casu aliq. invento, Incuro in aliquid, sive incido, reperto, invento. [עֲפָא] Offendit, offendere, offendere, offender. Ital. Offendere, incontrare, videri. Ger. An tinea slossen / anstossen Belg. Dutoosten Hisp. Offender / encontrar. Pol. Wpadam, narzafiam, atrozam fia. Vn. Kęsca daki. Ang. To fude by chance, to strike and hit a thing you are not off to do. Acque ad corpus, & ad animu refertur. Terent. in Eunu. Adveniens offendi quendam mei loci hinc acque ordinis hominem haud impuram. Et non solum de animis, sed de inanimatis quoque, dicitur. Ovid. 2. de Pont. Eleg. 14. Ad veteres scopulos iterum divertor, & illas, in quibus offendi naufraga puppis aquas. Et quoniam qui incidit in aliquid, se laedere sepe solet in eo in quod incidunt, factum est ad offendere pro laedere usurperetur. [עֲפָא] Ger. Offend, offendere. Vng. Meg dantam ferem. Colum. lib. 5. cap. 6. Deinde irando ne coram bos, aliamve partem corporis offendar. Cicero Cluent. Cecidisse ex equo dicitur, & homo infamis valeudior latus offendisse vehementer. Offendere apud aliquem, est infeliter agere & ignominiam referre. Cicero pro Cluent. Quam esset nemini dubium, illi potius iudicari necesse esse qui dis apud eos iudices offendisset, quam eum qui bis in causam probavisset est, damnatus esset, sive cõtrariam sententiam tulisset. Offendere apud iudices, est condemnari, inquit Badius. Interdum ponitur pro peccare, errare. Cicero ad Var. lib. 9. Quis es tam Lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendar, nisi quum incurat Livius 2. ab Ver. Consulit enim alterius quum nihil aliud offenderit, nomen in visum civitati fuit. Offendere absolute posuit Cicero in Ver. pro rem malè gerere: Quam multi viri fortes in communi, incertoque periculo belli, & urta & mari offenderint.
 Offensus, particip. Lesus, vel in aliquam rem impadus. [עֲפָא] nichilali. sicut. Gal. Offense, blessé. Ital. Offeso. Ger. Beleidigt / angefoffen. Hisp. Offendido. Po. Obrason, pettecioni. Vng. Meg akart, meg fermet. Ang. Hurt, offendid, striken on a thing you are. Ovid. 2. Falstor. Ille jacens pronus mari dedit oscula terra. Creditus offenso est procubuisse pede. Offensa voluit populi, Cicero 5. Tusca.
 Offensus, nomen ex participio, invias, o diosus. Sueton. in Jul. Cæsare: Põpeium allecatus est, offensum Patribus, quod ðthridate victo, etc. Cicero 5. Ver. O miserum atque invidiosum, offensumque paucorum culpa atque indignitate ordinem senatorium. Offensum hoc est, in visum in qui Budarus.
 Offensus, invenitur pro irato. Suetonius in Claudio Cæsare In Tribunatu Pontifibus offensior, quod alium quam se in patris sui locum cooptasset.
 Offensa, s. p. offensio, onis, f. t. & Offensus, us, m. q. Lapsum, erratum, in commodum. [עֲפָא] nichilali. [עֲפָא] nichilali. [עֲפָא] nichilali. Ital. Offensio, offesa. Ger. Anstossen / Starcken. Belg. Emos ansofiet / overloze. Hisp. Offensio / trope valora. Pol. Gęstowca.

Pol. *Offensio* ab *offendo*. Vng. *Yask*, *nyy* *hantus*. Ang. *An offend* a *striking* or *biting* of *salting* *ymare*, a *fiare*.] Seneca in Epist. per hujusmodi offensas emendatum est contra agendum hoc nec. Lucret. lib. 6. Non igitur multis offensibus inemerado. Offensa fore adire sumitur, et sic proprie ejus qui offendit. Cic. Quis tot ejus offensas pati non posset, discedit. Offensio plerumque passiva, id est de Senect. In corpore agro odiosa est omnis offensio id est omnis molestia & passio. Offensa opponitur *offensio*. Quot. lib. 4. c. 2. Verum hoc omittamus, ne minus gratia excipiendo recta, quam offensis, reprehendo prava, merita. Offense in offensas, est offendere. Offensio est, est molestiam offere. Offensio fit id est molestia. Offensiones bellorum sunt damna, & pericula. Offensiones ex morbis, sunt febres, & dolores.

Offensio, *offendit*, *offendo*, *offendi*. Parva offensio. Gall. *Offense* *offense*. Ital. *Offesa* *offesa*. Germ. *Offense* *offense*. Hisp. *Offensa* *offensa*. Polon. *Offensa* *offensa*. Vng. *Offensa* *offensa*. Ang. *Offense* *offense*. Sic pro Planc. Vidit Plancum in ista rebus offensivum accepta, summos a potentio Romano esse honores adeptum.

Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Idem offendendo, laedo, impingo. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Qui sepe offendit & labitur, sive errat. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Qui sepe offendit & labitur, sive errat. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Qui sepe offendit & labitur, sive errat. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Qui sepe offendit & labitur, sive errat. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Qui sepe offendit & labitur, sive errat. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Qui sepe offendit & labitur, sive errat. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Qui sepe offendit & labitur, sive errat. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Qui sepe offendit & labitur, sive errat. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

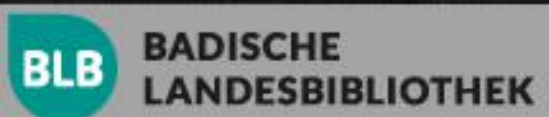
Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Qui sepe offendit & labitur, sive errat. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Qui sepe offendit & labitur, sive errat. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Qui sepe offendit & labitur, sive errat. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Qui sepe offendit & labitur, sive errat. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

Offensio, *offendo*, *offendi*, *offensus*. Qui sepe offendit & labitur, sive errat. Cic. pro Planc. Offensio, sicut ab Occurro, Occurratio.

Officiosus, a, um, Qui libenter, vel probè officium seu benefici-
cium alicui exhibet, live qui obsequitur libèter & gratificatu-
cui debet. [T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Gall.
Qui fait valloiers plaisir & service, serviable, diligent à faire son devoir.
Ital. Officioso, gratiofo, pronto à far piacere. Germ. Eintrachtig
geiffen/dienstbar/wunderthätig. Belg. Gedienstich. Hisp. Diligente
en la amidad. Polon. Ten ktery jest rad przyl ogwie, pol lufni. Vng.
Emborszei, dedneml minden nel tal tev. Ang. Freindlie, that is glade to
please or do his duety, servicable. Cic. Octavio: Hominem prudē-
tem, & officiosum cognosces. Idem pro Planc. Quos tu si fo-
dales vocas, officiosam amicitiam nomine iniquas crimino-
so. Idem Attic. lib. 13: Equidem si ex omnibus esset eligendum,
nec diligentem, nec officiosum facile delegissem Veltorio.
Idem ad Quint. Frat. lib. 1: Est ille quidem in me officiosis-
simus. & Vsurpatur aliquando in malam partem. Nam quum
olim Q. Attreinus defenderet reum libertinum, cui obijci-
batur quod patroni concubinus fuisset, hac defensione usus
esse fertur: Impudicitia in ingenio crimen est, in seruo neces-
sitas, in liberto officium. Ex eo impudici & obsceni aliquan-
do Officiosi vocati sunt. & Officiosus dolor, à Cic. i. Tusc. di-
ditur, qui ex iusta causa suscipitur, & cujus probabilis ratio
reddi potest, & a seipso dicitur.

Officose, adverb. Temus dicitur, quod dicitur. Gall. Censurablement, en
faisant son devoir, courtoisement, serviablement. Ital. Cortesemente, per
gentilezza. Ger. Dienstbarlich/steifig/istig/istig/istig oder ampts hat. H.
Hilf. Diligentemēte ad, cortesemente. Pol. Pol. usque. Vn. Tice, re-
ceat. Ang. Freindlie, doctifallic. Cic. ad Att. lib. 13: Que inimico
animo ferant, quū utriq; officiosè pateat. Idem de Amic. Quo-
rum plerique aut queruntur semper aliquid, aut etiam expro-
brant: eoque magis, si aliquid habere se putant quod officio-
sè, amice, & cum labore aliquo suo factum queant dicere.

Officium, le, om. t. Quod ad officium pertinet, vel quod de officio
trahat. [T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Gall. De service. Ital. Officiale. Ger.
Bou dienst / zum dienst gehödig. Hisp. Cosa perteneciente al officio.
Pol. Wydział. Vn. Tice, re. Ang. Belonging to duety or office. La.
lib. 6. Quid M. Tullius in suis Officialibus, nonne hoc idē
persuadet non esse omnino largiendum? & Officialis etiam
minister magistratus vocatur. Apud Sed iussit potestas officia-
lem suam magna severitudine coerceri.

Officina, pen. prod. f. p. Locus in quo artifices opera faciunt
ab efficiendo dicta. [T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Gall. Ouvrier, officine, boutique.
Ital. bottega. Germ. Ein werckstat. Hisp. La tienda donde algo se
haze. Pol. Warstat. Vng. Műhely. Angl. A shop, a ware house or
work house. Cicero tertia Philipp. Artorum officinas in urbe
videntis. Officina dicendi. Cic. de Clar. Orat. Exiit igitur iam
sensibus illis, quos paulò antè diximus, floccates: cujus domus
cunctæ Græciæ quasi ludus quidam patuit, atque officina di-
cendi. Idem 2. de Orator. Clarissima Rethoris officina. & Hinc
Officinarius à Vitruvio lib. 6. pro fabro ponitur: Quum, iugiter,
subtiliter officinatoris probabitur exactio. Taberna verò ubi
aliquid venditur, quod alibi factum sit: licet quandoque Offi-
cina pro taberna ponatur.

Offigo, pis. xi. xii. act. t. Figo, [T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Gall. ticher
& attacher contre. Ital. ficcare. Germ. Anheften. Hisp. Hincar.
Pol. przykucic. Vng. Altal gyalom. Ang. To fix or fasten up. Plaut
in Mostel. Sed ea lege, ut offigatur bis pedes, bis brachia.

Offirmo, as, act. p. Firmum propositum in animo habeo, &
quasi obfirmatè in te aliqua perfido. [T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Gall. s'oblinter, s'opimaster.
Ital. Firmare, obfirmare. Ger. Et off-
sich etw in usq; darwider stellen / sich sperren. Hisp. Confirmarse en
mala significacion. Polon. Wzi przy maczys stoti, zaladym sie. Vng.
Magamat meg kemeitem, meg alalkodom. Angl. To be obliuare and
wifful. Terent. Heavt. Age queso, ne tam offirmes te, Chreme.
Vide in Obfirmo.

Offlecto, Circum vel contra flecto, ἀπολλύνω, ἰσχυροῦμαι. Plaut.
in Afin. At ego hinc offlectam navem.

Offoco, as, pen. prod. Aquam in fauces ad sorbendum excipio.
[T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Gall. Gargariser. Ital. Gargarizzare. Germ. Gurgeln oder
esseln. Hisp. Hazer gargarismo. Pol. Dajac sic. Vn. Az. zamba vi-
zet vzetek. Angl. To gargill & wash the mouth or throat. Quidam
non offoco, sed Offoco dicunt. Festus.

Offringo, is, act. t. ex ob & Frango. teretis proprium est, teste
Festo, quando iterum transverso sulco aratur. [T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Gall. s'oblinter,
s'opimaster. Ital. Desfrangere, desfrangere, rompre ce qui sa
aussi si rompu. Ital. Rompere le vello della terra. Germ. Wderwerch
mit dem pflug vber ein garten oder fahren / vnd die schotten zerbrechen.
Hisp. Arar al traves lo arado. Polon. Wyposiata. Vngar. Kevetem,
foldat throm, kovezt ml zautom. Angl. To break in small peeces which
was broken before. Vario lib. 1. de Re rustice. cap. 32: Quum pro-
scidens, offringi oportet: id est, iterare ut frangantur glebæ.
Ibidem cap. 29: Rursum terram quum primùm arant, profcin-
dere appellant: quum iterum offringere dicunt: quod prima
aratione glebæ grandes solent excitari: quum iteratur, offrin-
gere vo cant. Tertio quum arant, iacto semine, litare dicuntur.

Offucis, x, f. p. Fucus quo mulieres faciei candorem inducunt,
aut ruborem. [T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Gall. Fard, tromperie. Ital. Bal-
leito. Germ. Ein Weiber desicht oder fard / mit weiber se hennem
erdichtete fard machen. Hisp. Enganno. Polon. Niermsie mupia-
me. Vng. Kandz & xrxam. Ang. Paynter that women use. Plaut.
in Most. Neque cerullam, neque inclinam, neque aliam
ullam officiam. & Per metaphoram autem accipitur pro sal-
lacia vel techna. Geil. lib. 14. cap. 1: Sed id prædicatorum atque
officiarum genus, &c. Rarius invenimus hoc nomen in sin-
gulari numero.

Offuso, dis, act. t. Circumfundo, obijcio, aspergo. [T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Gall. Eschaphach-
immortis, immortis. Gall. Eschaphach-
qu par desus. Ital. Getta d' intorno. German. Angessen / vnd gesch-
anfführen. Bel. Omgieten / vnd doen eten. Hisp. Derrojar en derrojar.
Pol. Obliwam. Vn. Kirtel, intem. Ang. To potter or sprike vpon
any thing. Plautus in Trinummio: Admit animam mahi ag-
tudo. Staline tene me. 51. Visne aquam tibi petam? Quam
jam animam agebat, tum esse offusam oportuit. & Per me-
taphoram etiam dicimus, Offundere rei alicui caliginem, no-
ctem, tenebras: pro eo quod offit obfcurate, vel obnubilare.
Cicer. pro Rose. Erant interea qui suis vulneribus mederebant
qui tanquam si offusa Reipubl. sempiterna nox esset, ut rube-
bant in tenebris, omnia que miscebant. Idem 3. Tuscul. Hic
tor & hæc doctorem animis offusa caligo est.

Offusco, as, Obfusco, denigro, & quasi fuscū reddo. [T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Gall. heh-
hehlich. à stovisa, immortis. Gall. Offuscier. Ital. Offuscare. Ger.
Schwarz vnd dunkel machen. Hisp. Embacar à descolorar. Pol. Posp-
niar. Vngar. Meg sicutisem homalisticum. Angl. To make darker or
dark. Hiltor. lib. 12. de victorie gloriæ: Sevitiæ macula
offuscaretur.

Oggannis, adis, i, dicitur, Latine numerus Octonarius.
Oggannio, oggannis, n. q. Occino, incalco, eadem ad fasti-
dium usque repeto. [T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Gall. Ognare
est ar-
reille de quelq; un, lay rompre les aureilles, & les faire de pain. Ital.
Cianciare. Germ. In die eitem bteamen / est singul vnd sagem Hisp.
Gannir. Pol. Toj przykucic. petarozam. Vng. Aegz haka vna
mind vntelen aegz bevelen. Angl. To chat, to whiffle in any rare and
till offen. Plaut. in Afinar. Cui eūquam unam rem me licet
fieri, quin centies eadem imperem atque og-
ganniam. Terent. in Phorm. Habet hæc ei, quod dum vivat
que ad aurem ogganniat. In autem oggannire, Apul. lib. 2.

Oggero, tis, pen. corr. nō offigō. Intēdo seu injicio. Plaut. Truc.
Vnus eorum aliquis oculum amice oggerit, dum illi agas.

Oggrellari, d. p. Incedo. [T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Gall. Ognare,
aller. Ital. Caminare, andare. Germ. Dabst tessen. Hisp.
Andar con pompa, caminar. Polon. Trójpiat. Vng. tarok. Angl.
To walk, to go. Plaut. in Capt. Nisi cum pedibus didicisti og-
grallari gradu.

Oh, S. S. In notis antiquorum, Ossa hic sita sunt.

Oh, interjectio. [T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Oh.] Qua utimur, ubi ex intervallo
notos videmus, Comicis usitata. Terent. in Adelph. Oh qui
vocare? & Est etiam admirantis cum contemptu quodam.
Terent. in Andr. Oh, tibi ego ut credam fureser? & Aliquando
affirmantis vehementius. Terent. in Eynuch. Oh, qui ego
met produxi. & Aliquando dolentis & reprehendentis.
Terentius in Heavt. Oh, iniquus es, qui me tanta possules. & Ali-
quando dolentis & deprehecosi. Plaut. in Cal. oh peni, Man-
fessò tencor miser. & Aliquando exultantis ob rem bene-
fiam. Plaut. in Mostel. Oh, probus homo sum. Idem in Mostel.
Oh oh, ocellus es meus tuus sum alumnus, &c. Oh oh oh oh,
ejulatione haud opus est, &c.

Ohē, fū, dicitur, Oh. Germ. Oba / oban / holla.] Interjectio exul-
mantis & satietatem usque ad fastidium designat, & habet
modum imponere. Martial. libro 4: Ohe jam satis est, ohe
libelle.

Ohō, Interjectio admirantis aliquid fieri repente. Plautus in
Pæcul. Oho amadō, quid illud nunc properas? Aliquando est
agnoscentis cum gaudio particula Plaut. in Pseud. Oho Pof-
macharoplacides Pulus putas est ipfus. Budæus.

Ol, In notis antiquorum, Operas locavit.

Oliva, x, f. p. tam de fructu dicitur quam de arbore.
[T]u nullo modo, ut inquit, in v. 10. Gall. Olive, ou le fruit appelle olive.
Ital. Oliva, frutto dell' olivo, oliva. Germ. Ein libann oder duffel
barren / die libter. Hisp. Oliva, a zeytune. Polon. Olwa.
Vng. Olaj fa, olaj mag. Ang. An olive or olive tree. Vario lib. 2.
Georg. Sed truncis oleæ melius propagine vitæ, Respondent.
Idem 3. Aeglon. Incubens tereti Damō sic carpit olive. Vng. 1.
Georg. Adhis o Tegece, favens, oleque Minerva Invenit. Tuo-
lib. 13. cap. 32: Olcam si lambendo capra lingua congerit, de-
partitque